

det sig om Landboforeninger, medens jeg med haard Haand for frem overfor Husmandsforeninger. Det undrer mig, at et mangeaarigt Medlem af Finansudvalget og en Ordfører ved Finanslovbehandlingen kan fremkomme med en saadan Udtalelse, thi det ærede Medlem aabenbarer her et mærkværdigt Ukendskab til de Bevillinger, som her er Tale om. Staten yder overhovedet slet ikke Bidrag til Foreningsdyrskuers Afholdelse. Der findes i Husdyrloven ikke Hjemmel for, at Staten kan yde nogen som helst Støtte til Afholdelse af Dyrskuer. Staten kan kun yde Tilskud til Uddeling af Præmier ved disse Dyrskuer efter bestemte i Husdyrloven af 8. Juni 1912 nærmere angivne Regler. Det er da min Pligt at overvaage og ved indsendte Regnskaber overfor Bevillingsmyndighederne at kunne dokumentere, at disse Regler er overholdt, og det har jeg aldrig vægret mig ved. Regnskabet over Præmiebeløbenes Størrelse staar til enhver Tid til Raadighed for det ærede Medlem. Om et Dyrskue giver Overskud eller Underskud, er derimod Statskassen uvedkommende. Statskassen tager ikke Del i et eventuelt Overskud og yder ikke noget som helst Bidrag til Dækning af et eventuelt Underskud; og jeg tror, det er meget fornuftigt, at Statskassen tager det Standpunkt. I visse Tilfælde har de landøkonomiske Foreninger, som afholder Dyrskuer, en Gevinst, i andre Tilfælde — navnlig hvis det træffer ind med uheldige Vejrforhold den paagældende Dag — har de store Tab. Men alt dette er Staten uvedkommende. Den blander sig ikke deri, den giver i Henhold til Husdyrloven en bestemt Procentdel af det samlede Præmiebeløb og kræver Regnskab for Anvendelsen af Præmiebeløbet, men deltager for øvrigt ikke hverken i Underskud eller Overskud, og den har derfor heller ingen Interesse af at blande sig ind i disse Forhold.

Helt anderledes forholder Staten sig overfor en Række andre landøkonomiske Foranstaltninger, navnlig Foranstaltninger til Planteavlens Fremme, hvor Staten uden Forbehold yder Halvdelen af Udgifterne med Fradrag af Indtægterne, og hvor den derfor maa kræve Regnskaberne indsendt for at kunne føre Kontrol med, om Tilskuddet er beregnet paa rette Maade, en Kontrol, der desværre har vist sig at være vanskelig nok at gennemføre, hvad jeg om et Øjeblik skal komme nærmere ind paa. Lad mig eksempelvis nævne Planteavlsudstillingerne, der i øvrigt ikke blot afholdes af Husmandsforeninger, men ogsaa af Land-

boforeninger. Her er Forholdet det, at Staten lige modsat af, hvad der gælder for Dyrskuer, slet ikke yder Bidrag til Præmier, men dækker Halvdelen af det samlede Underskud. Her er et Regnskab nødvendigt, og dette Regnskab kræves selvfølgelig indsendt, hvad enten det drejer sig om en Landboforening eller en Husmandsforening.

Saa sagde det ærede Medlem, at Udgiften til Haandværk og Industri i de samme Aar var gaaet ned med 45 000 Kr. Dette beror paa en Misforstaaelse. Thi der er ogsaa i Udgifterne til Handel og Industri en Stigning af ganske de samme Aarsager, som har gjort sig gældende for Landbrugsministeriets Vedkommende. Det ærede Medlem har med Flid valgt Aaret 1919—20 som Udgangspunkt for Sammenligningen, fordi der dette Aar var ekstraordinært store Udgifter til Haandværk og Industri. Der blev f. Eks. dette Aar ydet et ekstraordinært Tilskud til Haandværkets Fagskoler paa ca. 250 000 Kr. og til den tekniske Skole i Aarhus ekstraordinært 45 000 Kr., Bevillinger, som ikke er gentaget, og som der ikke har været Grund til at gentage. Derimod er der, naar man sammenligner de ordinære Udgifter i 1919—20 og de tilsvarende i 1921—22, en Stigning, som der naturnødvendigt maatte være, og som da ogsaa findes paa alle Budgetterne.

Det ærede Medlem og flere med ham under at tale om Landbruget som et særligt understøttet Erhverv, men det er det jo slet ikke. Hvis vi f. Eks. ser paa de forholdsvis betydelige og overmaade nyttige Tilskud, som af Statskassen ydes til de forskellige Erhvervs Fagskoler, til Ungdommens Uddannelse, ser vi, at der paa det Finanslovsforslag, som i Øjeblikket er til Behandling, er søgt bevilget til tekniske og andre Fagskoler for Haandværk og Industri 2 Mill. Kr., til Handelsskoler Landet over 484 000 Kr. eller rundt regnet i alt $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens der til Landbrugs-skoler er søgt ca. 370 000 Kr. Det vil altsaa sige, at der til Fagskoler for Industri, Handel og Haandværk søges bevilget ca. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens der til Landbrugets tilsvarende Fagskoler anvendes ca. 370 000 Kr. Jeg anfører ikke disse Tal, fordi jeg i mindste Maade vil kritisere, at Haandværk, Industri og Handel faar saa store Beløb til deres Fagskoler. Tværtimod, jeg anser de Penge, som anvendes paa den Maade til de paagældende Erhverv, for nogle af de bedst anvendte Penge, og det kunde aldrig falde mig ind at foreslaa Karrighed i saa Henseende. Men det ærede Medlems Betragtninger med Hensyn til Sammenligning var